

kunst of een opera binnen omdat ze er met hun kinderen heen gaan.' Barbara Wyckmans pleit voor herkenbaarheid en vertegenwoordiging van de jeugdcultuur zonder de volwassencultuur uit het oog te verliezen: 'In zo'n stad is het een concentratie van bezorgdheid. Ik vind het een luxe om naast de KNS en de Blauwe Maandag Compagnie ook een huis te hebben dat specifiek openstaat voor de kinder- en jeugdcultuur. Dat je binnen die ene koepel aan het touw van de kinderen kan trekken. Het is eigenlijk hetzelfde als in een groot cultureel centrum, waar één van de programmeurs de opdracht heeft om zich specifiek bezig te houden met kinder- en jeugdcultuur, terwijl hij ook alert moet zijn voor wat zich op de andere platforms afspeelt.' Sinds Eva Bal over De Kopergieterij beschikt richt de werking zich eveneens op jongeren en volwassenen. 'Ik vind het heel goed dat een centrum een specificiteit heeft. Het zou heel goed kunnen dat die specificiteit te maken heeft met leeftijd, maar veel meer nog met eigenheid en visie.'

En aan die boom daar kwam een tak

De persoonlijkheid van de artistiek leider, de voorgeschiedenis, de bestaansvoorwaarden en de concrete context bepalen de eigenheid van elke organisatie. Een opvallende gelijkens tussen de vijf mensen met wie we spraken is echter dat hun bekommernis voor jeugdtheater en kinderkunsten verder reikt dan het goed functioneren van het eigen huis.

Allen formuleren ze de noodzaak aan nieuwe impulsen in het jeugdtheater. Niet dat de erkende jeugdtheatergezelschappen geen goed werk zouden leveren, maar in aantal zijn ze gedurende twee decennia niet gegroeid. Vlaanderen telt slechts vier gesubsidieerde jeugdtheatergezelschappen: Blauw Vier, Speeltheater, Koninklijk Jeugd Theater en Victoria, dat zich niet zozeer op kinderen dan wel op jongeren richt. Het Gevolg, van oorsprong een jeugdtheatergezelschap, is sinds dit seizoen een gezelschap voor volwassenen geworden. Ex-Gevolg-regisseur Arlette Van Overvelt richtte toen jeugdtheatergezelschap Luxemburg op. Dat werkt voor-

lopig met projectsubsidies en krijgt onderdak (logistieke ondersteuning) bij Villanella. Sinds enkele jaren klinkt dan ook de roep om meer Vlaams jeugdtheater. Wanneer je het theateeraanbod voor de scholen van de meeste culturele centra overloopt, kan je niet om het grote aantal Nederlandse producties heen. Nederland telt een derdiental erkende jeugdtheatergezelschappen.

Villanella en De Kopergieterij kijken geregeld over de taal- en landsgrenzen heen, maar ook het Vlaamse theaterveld biedt mogelijkheden tot vruchtbare initiatieven. 'Ik ben er fier op dat we met ons festival van vorig jaar een aanzet tot verruiming hebben gegeven,' zegt Oda Van Neygen. Voor het Bronksfestival '96 vroeg ze aan enkele acteurs uit het volwassenentheater (Günther Lesage) en studenten uit theateropleidingen (Adriaan Van den Hoof en Dimitri Leue) om een eerste creatie voor kinderen te maken. Ook nieuwe gezichten en jonge mensen die in de voorbije jaren met Bronks te maken hadden kregen een podium voor hun work-in-progress. Dit prille werk

Feest – Speeltheater Gent, De Kopergieterij / Phile Deprez

